

СНІД не передається через дружбу і любов

Позаминулого вівторка весь світ відзначає День боротьби з епідемією ВІЛ-СНІДу. Не залишилась осторонь проблеми і залізнична спільнота. У Львівській філії Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту ім. академіка В. Лазаряна молодіжна рада дорожньої профспілкової організації спільно із Львівським міським центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді організували студентам відео-лекторій на тему "ВІЛ-СНІД. Варто знати більше".

Не секрет, що смертельний вірус імунодефіциту людини та відповідний синдром прижилися в нашій державі і почуваються як удома, потерпає від них найактивніша та найперспективніша частина суспільства – молодь. Україна посідає перше місце в Європі за кількістю ВІЛ-інфікованих віком до 34 років, а за зростанням кількості хворих залишила позаду навіть африканські країни, звідки все й почалося.

– Студенти – найбільш вразлива верства населення, – переконаний голова молодіжної ради дорожньої профспілкової організації Артем Корольков. – Адже вони вже не школярі, не маленькі діти. Але, на жаль, не завжди настільки дорослі й досвідчені, щоб не допуститися в житті фатальних помилок. Ми ж самі були студентами і наш обов'язок – попередити нинішню молодь про небезпеку, яка чатує на неї. А Львівська філія ДНУЗТ – наш галузевий навчальний заклад, який готує кадри для

залізниці. Я сам навчався тут, і власне, тому ми й запропонували провести таку акцію саме в ньому. У цьому нас підтримали дорпрофсож та центр соціальних служб.

У лекційному залі зібралось із півсотні студентів. Звичний юначий гамір, який супроводжує кожну "масову" акцію, вмить стих, тільки студенти дізналися про тему лекторію. Напруги чи ніяковості не спостерігалось, навпаки, студенти слухали із цікавістю. А досвідчений психолог міського центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Ольга Янківська вела лекцію невимушено та легко. З її слів присутні дізнались, що ризик захворіти смертельним недугом у юнацькому віці підвищує навіть... зайвий алкоголь. Адже під його дією найчастіше і трапляються випадкові статеві зв'язки, які можуть закінчитися страшним діагнозом. А от звичні для нас кровопивці – комарі – жодної загрози не несуть.

Ольга Янківська розповіла і

про інші найпоширеніші "забобони" щодо ВІЛ-СНІДу, які лише заважають боротися із проблемою та загрожують хворих у глухий кут несприйняття з боку оточення, і закликала не цуратися близьких, друзів чи знайомих, які гостро зіткнулися із цією проблемою.

– СНІД не передається через дружбу і любов, – наголосила Ольга Янківська.

Однак лише самою лекцією зустріч із майбутніми залізничниками не закінчилася. Студентам Львівської філії ДНУЗТ продемонстрували освітній фільм, у якому їхні однолітки ділилися досвідом спілкування та дружби із хворими і переконували, що ризик зараження прямо пропорційний легковажності, але, попри все, страшний діагноз – це ще не "кінець світу", а гіркий урок, який варто засвоїти із чужих помилок і зробити відповідні висновки.

Як виявилось, студенти-залізничники добре "підковані" в питаннях профілактики ВІЛ-СНІДу і не закривають очей на проблему. Навпаки, свідомі небезпеки та готові брати активну участь у боротьбі із нею.

– Майже усе, про що нам розповіли на лекторії, я знала, окрім того, що тести на виявлення ВІЛ-

СНІДу хоч і є дуже дорогими, але для українців вони безкоштовні, – каже студентка-першокурсниця Ольга К. – Це дуже важливо для боротьби з епідемією. На жаль, не всі це знають і нерідко бояться, що доведеться викласти чималу суму. Та я вважаю, що для того, аби бути спокійним, варто скористатися нагодою і таки зробити тест.

Студент першого курсу Львівської філії ДНУЗТ Ігор Г. переконаний, що усе залежить від сумління і розсудливості самих представників молодого покоління.

– СНІД – дуже розповсюджена проблема, і всі про це, здається, знають. І соціальна реклама є, і говорять багато про це. Але все одно більшість не надає проблемі належної уваги. Оцінює її так, наче це може статись із будь-ким, тільки не з ним, – наголосив Ігор Г. – Про засоби запобігання та найбільш поширені "забобони" про СНІД я знав ще із восьмого класу школи, але це забувається. Тому такі відео-лекторії дають змогу оновити в пам'яті основні поняття та закликають не уникати проблеми.

Слід зауважити, що співпраця молодих залізничників та місько-

го соціального центру триває вже впродовж кількох років. Психологів запрошували на відзначення професійного свята залізничників та Дня залізничних профспілок.

– Ми вперше прийшли до студентів Львівської філії ДНУЗТ, хоча зі Львівським залізничним технікумом співпрацювали неодноразово, – розповіла ведуча відео-лекторію, психолог центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Ольга Янківська. – Ми проводимо регулярні семінари для психологів навчальних закладів на теми СНІДу, гендерної рівності, наркотиків та здорового способу життя, у яких беруть участь педагоги-залізничники.

Загалом відео-лекторій сподобався усім. Психолог Ольга Янківська відзначила дисциплінованість студентської молоді залізничного навчального закладу, а керівник молодіжної ради дорожньої профспілкової організації Артем Корольков додав, що молоді співчлени готують наступні освітні акції для залізничної молоді.

Богдан ЮРОЧКО
Фото автора

Голова профкому – не професія, а покликання – допомагати людям

стало його другою домівкою. Тут він пройшов усі сходинок справжнього професіонала-ремонтника: слюсар, бригадир комплексної бригади, а після закінчення заочного відділення Львівського технікуму залізничного транспорту працював змінним майстром ТО-3, згодом – старшим майстром цеху технічного огляду тепловозів.

Якраз у цьому цеху він виявив високу технічну ерудицію ремонтника та організаторські здібності керівника. Вимогливість, справедливість у стосунках із підпорядкованими йому людьми дали змогу швидко здобути авторитет та повагу серед підлеглих. Два десятиліття Микола Лазарович сумлінно пропрацював у ремонті. Так сталося, що в 1987-му тяжко захворів тодішній голова профкому депо, а голова, який прийшов йому на зміну, цілковито занедбав роботу деповської профспілки. Колектив не потерпів такого неподобства. У травні 1988 року на позачерговій конференції спілчани обрали головою профкому депо Миколу Бульбука. Із того часу він цілковито поринув у профспілкову роботу. Не все спочатку складалось, бо не було досвіду. У перший рік було неймовірно тяжко – зізнається Микола Лазарович, але за допомоги тодішнього заввідділу організаційної роботи дорпрофсожу Володимира Федоровича Козака,

який всіляко його підтримував, вже за півроку вдалося налагодити нормальну роботу. Сьогодні Микола Бульбук щиро й тепло згадує свого наставника і зберігає у своєму серці вдячну пам'ять про Володимира Козака.

А життя тим часом готувало нові виклики. На початку 90-х років деякі авантюристи вдалися до спроб розколоту профспілку. Амбіційні лідери цього руху, погрожуючи страйками, надуомлювали молодих спілчан писати заяви про створення незалежних профорганізацій. Що з того вийшло, ми тепер добре знаємо... А тоді 28 молодих людей, в основному працівників локомотивних бригад, вийшли з профспілки, та через деякий час, переконавшись, що позбулися реального соціального захисту у незалежному утворенні, повернулися назад у деповську профспілку. Проти цього голова профкому не заперечував.

У роботі профспілкового лідера трапляється чимало нестандартних ситуацій, які треба було вирішувати негайно, але не все вдавалось зробити вмить. Ще один прикрий епізод своєї профспілкової роботи сьогодні згадує Микола Лазарович. 2000-й рік, холодна зима далась взнаки, бо міська тепломережа перекрила тепло підприємству – цехи і всі допоміжні приміщення швидко

охололи. Нещодавно призначений молодий начальник депо Ігор Самчук розгублено доводив міській владі недоцільність такого кроку, проте його не почули. Довелось встановити в холодних цехах "буржуйки" і так зимувати. Так само довелося зимувати ще два сезони поспіль. Звичайно, профком не стояв осторонь цієї проблеми, навпаки, його позиція була рішучою – депо повинно одержати незалежне від міста джерело тепла. Цю ініціативу підтримало керівництво залізниці та дорпрофсожу. І вже влітку 2003 року на виділені кошти закупили сучасні котли, і нова котельня забезпечила теплом усе підприємство, а реконструкція деповських тепломереж ще й заощадила чималі кошти.

Та й нині клопотів у голови профкому локомотивного депо Чернівці чимало. Часто доводиться чути, що профком і адміністрація підприємства працюють, так би мовити, в одній упряжці. Упряжка, може, й одна, а функції все ж різні. Профком тримає під контролем всі питання соціального характеру, забезпечення робітників якісним спецодягом та збуттям, графік надання відпусток тощо. Інколи доводиться питати з постачальників та кадровиків за неналежне виконання ними своїх обов'язків, а вже після заслуговування на засіданнях профкому їхню

роботу можна ставити в приклад. До речі, у депо вже давно нема проблем з понаднормовою роботою локомотивних бригад. Щомісяця цех експлуатації надає у профком дані про режим роботи локомотивних бригад поіменно, а це і є один із елементів гарантування безпеки руху поїздів.

Робочий день у депо Микола Бульбук розпочинає о 7:30 ранку, відвідує ремонтні цехи, спілкуючись із робітниками на робочих місцях, у нього нема прийомних годин, двері у профком завжди відчинені. А хіба може бути інакше?! Адже голова профкому – це не професія, а виборна посада, яку тобі довірили люди. Тож треба працювати так, щоб мати моральне право спитати в кожного про результати його роботи.

У перші дні роботи головою профкому М. Бульбук мав єдиний юридичний документ – "Довідник профспілкового працівника", яким користувався, вирішуючи непрості юридичні питання. Сьогодні Микола Лазарович – найдосвідченіший голова профкому на Чернівецькому вузлі. Він цим не хизується, бо всього у профспілковій роботі досяг завдяки власній наполегливості та щирому бажанню приносити користь людям.

Дмитро ЛЕВИЦЬКИЙ,
колишній машиніст тепловоза,
м. Чернівці